



Ignasi Angerri Castells, Joan Garcia i Maltes i Montserrat Sagarra Zacarini

tancades al vaixell Uruguai com a conseqüència de la revolta que hi havia hagut l'octubre de 1934." Aquest és el context, doncs, que envolta la creació de l'associació de la mà dels periodistes Josep Permanyer i Josep M. Malet: "La primera iniciativa sorgí quan el senyor Malet s'adonà que a Barcelona no hi havia espais verds i aquesta va ser una de les primeres batalles d'Amics de la Ciutat; després ja en van venir d'altres com la lluita perquè l'amplada de la Via Augusta fos molt superior a com s'havia projectat i també que la Diagonal guanyés en amplada després de la plaça Francesc Macià. De fet, va passar a tenir deu metres més del que havia previst l'Ajuntament, de manera que si tenim actualment una Diagonal com la que tenim és en gran part gràcies al senyor Malet i a tots els companys d'Amics de la Ciutat."

L'associació, que a partir de 1939 va haver de canviar-se el nom pel d'Amigos de la Ciudad, va continuar treballant perquè es fessin reformes i s'apliquessin criteris molt més sostenibles a tot allò que s'anava construint de nou: "Es va intervenir en la primera reforma de la plaça Lesseps i els darreres de la presó de dones es van convertir en jardins també gràcies a l'acció del senyor Malet, així com també es va fer una gran campanya per aconseguir que el tren del carrer Aragó se soterrés, cosa que no va començar a donar fruit fins l'any 1951." En aquella època, doncs, Amics de la Ciutat va treballar en moltes i diverses coses, però això no significa que ara no ho continuï fent: "Com a presidents hi ha hagut gent tan important com el mateix senyor Malet i el senyor Permanyer, que va ser el primer president, i també Tomàs Caballé, José Luis Lasplazas, Amadeu Llopart, Josep M. Poal, Miquel Esquirol, Jordi Sabartés i Josep M. Ainaud de Lasarte entre d'altres. Tots van fer moltes coses per a la nostra ciutat i nosaltres vam començar a treballar l'any 1996 per continuar-les." Les activitats que

Estimar-se la ciutat on es viu és fàcil, però ja no ho és tant dedicar temps i esforços a fer que aquesta ciutat sigui cada dia millor i, per tant, més senzill d'estimar-la. No obstant això, l'any 1935 va sorgir la iniciativa de formar l'associació Amics de la Ciutat, una entitat que des d'aleshores treballa perquè Barcelona sigui realment un lloc on viure amb qualitat. Montserrat Sagarra, actualment presidenta de l'associació, ens explica quins en van ser els inicis i qui en va ser el principal impulsor: "Amics de la Ciutat es va fundar el 15 d'abril de 1935 en un moment en què totes les autoritats municipals estaven

fa l'associació són de diferents característiques: "Organitzem dos concerts a l'any per a tots els nostres socis que hi vulguin assistir, i també fem unes passejades per Barcelona guiades per un soci nostre que ens ensenya coses que no ensenya cap dels guies de la ciutat. Són unes passejades molt interessants i tots acabem estimant-nos una mica més la ciutat." Però com que no tot el que ens envolta és del gust de l'associació, també reivindiquen tot allò que creuen necessari: "Escriuim cartes als diaris quan hi ha un tema que considerem important i que l'Administració sembla deixar de banda, i també intentem fer força parlant amb qui sigui perquè es resolgui allò que pensem que és negatiu per a la ciutat i els seus habitants, que són, en definitiva, els qui hi han de viure amb qualitat." Amics de la Ciutat va participar, per exemple, en les converses sobre com havia de ser el nou jardí botànic que s'està construint a Montjuïc: "Vam estar molt en contacte amb gent del Consell Superior d'Investigacions Científiques, amb l'Ajuntament i amb el que aleshores era el director del jardí, Josep M. Montserrat. Crec que va ser una d'aquelles actuacions que no apareixen mencionades enlloc, però que van ajudar molt perquè el projecte tirés endavant."

De tota manera, l'associació ha vist com la seva posició a la ciutat anava canviant a mesura que passaven els anys: "Ara costa molt més fer la mateixa pressió que podíem fer anys enrere, atesa la creixent influència de partits, associacions de veïns, de comerciants, etc. i això fa que no ens sigui tan fàcil fer sentir la nostra veu, però anem treballant per no deixar desatesa la ciutat." En aquests moments, per exemple, torna a ressorgir el tema dels símbols de la ciutat i també han començat a treballar de valent en el nomenclàtor dels carrers: "Hi ha molts disbarats que creiem que cal arreglar i que sembla que no importin a ningú. Com pot ser que hi hagi un carrer a nom del Duc de la Victòria, un senyor que l'únic mèrit que té és el d'haver bombardejat la nostra ciutat! En canvi, quan vam demanar que es convertís en el carrer de Joan Capri, que havia viscut molt a prop, no se'ns va fer cas." Un altre dels temes oberts i que interessen a Amics de la Ciutat és el dels patis interiors de les illes de l'Eixample: "Se n'han recuperat molt pocs i pensem que s'hauria d'aconseguir dotar-los de vida, fer que tots aquells avis i àvies que s'asseuen a veure passar la gent a la Gran Via entressin dins un pati d'aquests a seure i descansar, perquè després amb ells entrarien els nens a jugar i tots aquells ciutadans que tenen ganes de reposar una estona del trànsit i l'atabalament que comporta sovint la gran ciutat." De tota manera, els preocupa que no es tingui en compte la idiosincràsia d'altres barris de Barcelona que sembla que amb les obres que s'hi estan fent perden el caràcter que conservaven des de fa molts anys: "Les intervencions al barri de la Ribera estan traient-li la personalitat que tenia, així com el que s'està fent al Raval. És cert que la rambla del Raval és preciosa i està molt bé, però ha trencat completament el barri i això ja no ens sembla tan positiu."

A més dels objectius estètics i d'urbanisme, però, Amics de la Ciutat es preocupa també per l'ètica i procura que tots nosaltres compreguem què significa ésser ciutadans i que ho portem a la pràctica.